

FERDINAND V. DOBROTIVÝ

ÚVOD

Tento rok je to přesně 140 let od smrti posledního českého habsburského krále Ferdinanda V. Dobrotivého, který se narodil 1793 ve Vídni a zemřel roku 1875 v Praze. Ferdinandovy ostatky jsou uloženy v kapucínské kryptě ve Vídni.

ŽIVOT A DÍLO

Ferdinand měl hudební nadání, hrál na klavír a trubku, nadšeně se zabýval botanikou a zajímal se o vývoj techniky. Rozhodně není možné ho označit za slabomyslného, neboť hovořil pěti jazyky. Na druhou stranu byl poněkud flegmatický a z jeho zdravotních problémů vyplývala některá další omezení.

V roce 1830 se stal uherským králem a nadále mu náležel titul „mladší král uherský a arcivévoda rakouský“. V roce 1835 se po smrti Františka I. stal rakouským císařem a 7. září 1836 se nechal korunovat na českého krále, jako Ferdinand V. Přívzisko „Dobrotivý“ si Ferdinand získal pro své laskavé a příjemné chování. Ferdinand byl jedním z nejoblíbenějších panovníků, on sám však prakticky nevládl, protože jeho otec před smrtí složil vládu do rukou všemocného kancléře Metternicha a státní rady. Dne 2. prosince 1848 byl proti své vůli odstaven od trůnu a v arcibiskupském paláci v Olomouci abdikoval ve prospěch synovce Františka Josefa I.

Zbytek života strávil Ferdinand se svou ženou Marií Annou v Praze. Ačkoliv mu kdysi lékaři předpovídali krátký život, žil ještě 27 let. Na něm mu bylo vykázáno jedno křídlo na druhém nádvoří. Také mu bylo zakoupeno bývalé Toskánské panství se zámky Ploskovice a Zákupy, na nichž pobýval většinu času a které pro něj byly nákladně upraveny a přestavěny.

Zákupský zámek mu patřil až do jeho smrti. Jezdívával na něj kočárem z Ploskovic, z Prahy buď kočárem, či později (poprvé roku 1867) vlakem. A samostatně občas i jeho manželka, sardinská princezna Marie Anna Karolína, ovšem ta trávila daleko více času ve slunné Itálii. V Zákupcích na svém novém sídle pobýval Ferdinand poprvé v květnu 1851 a mnohokrát za ním přijeli i další členové rozsáhlého příbuzenstva. Naposledy na svém zámku pobýval v roce 1874.

Pražané ho měli rádi, vidávali ho na dnešní Národní třídě, kde na každodenních procházkách dával dětem bonbony a chudým almužnu. Praze postupně věnoval na 450 000 zlatých.

Ferdinandovi rodiče byli bratřenci prvního stupně, přičemž Ferdinandovi prarodiče byli vlastními sourozenci. Ferdinandův děd z otcovy strany Leopold II. byl totiž bratrem Ferdinandovy babičky z matčiny strany Marie Karolíny a jeho děd z matčiny strany Ferdinand I. Neapolsko-Sicilský byl bratrem jeho babičky z otcovy strany Marie Ludoviky Španělské. To znamená, že Ferdinand měl pouze čtyři praprarodiče a nikoliv osm jak je běžné. Takto blízké příbuzenství mělo za následek, že většina z Františkových a Mariiných dětí se musela potýkat s genetickou degenerací a jen část z nich byla schopna samostatného života.

Zemřel ve věku 82 let na Pražském hradě 29. července 1875.

POUŽITÉ ZDROJE

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Ploskovice_z%C3%A1mek_5.jpg

<http://www.radio.cz/cz/rubrika/radio-cesko/jaky-byl-ferdinand-v-dobrotivy-napovi-vystavy-na-prazskem-hrade>

http://www.metro.cz/foto.aspx?r=metro-extra&foto1=JBS438434_0.JPG

https://cs.wikipedia.org/wiki/Ferdinand_I._Dobrotiv%C3%BD

AUTOŘI

Dorota Bouchalová, Marie Bergerová, Klára Neugebaurová, Anna Provozničková, Václav Dobiáš